

Vlas is (terug) in zijn sas

Noord-Frankrijk is nieuw vlas-wingewest
Investeringskoorts bij de (West-)Vlaamse vlassers
Vlasspinnerij is missing link
Innovatie in vlastoepassingen

#2 2019 - jaargang 61

Themakatern

Vlas is in zijn sas

- 14 Inhoudstafel
- 15 Ouverture: moet er nog vlas zijn...?
- 16 Wat is vezelvlas?
- 18 Infographic: economische vlascyclus
- 19 Vlasteelt verschuift steeds meer naar Frankrijk
- 22 Investeringsgolf bij de Vlaamse 'vlassers'
- 25 Interview met drie jonge vlassondernemers
- 28 Interview met Antoine Vervaeke (Vervaeke Fibre)
- 30 Spinnerijen zijn missing link in Vlaamse vlasverhaal
- 32 Vlasweverijen: de gratie van het Belgian Linen
- 34 Interview met Bart Vandamme van Libeco
- 36 Vlasvezel versterkt kunststoffen duurzaam (ProPoLiS)
- 39 ISI Plast bvba: vlasgerelateerde innovatie
- 41 Texture: de Wonderkamer van de Leiestreek
- 43 Kaffee Damast baadt in jazzy vlassfeer
- 44 100 jaar Algemeen Belgisch Vlasverbond in 2020
- 45 Inagro: satelliet houdt vlas in de gaten

Markant: De familie Libeert, de aandeelhouders van Libeco-Lagae nv uit Meulebeke, nam via de holding Liflax, recent een substantieel belang in het kapitaal van de Poolse vlasspinnerij van de West-Vlaamse familie Lambrecht. Libeco-Lagae is met voorsprong de grootste linnenweverij in ons land en in die rol ook een grote afnemer van Lambrecht. Het is de eerste keer in de 150 jaar oude historie van het fusiebedrijf, dat de ondernemers achter Libeco-Lagae zich engageren voor een dergelijke operatie in de sfeer van verticale integratie. Zij willen zo de continuïteit bestendigen van de levering van grondstoffen aan Libeco en aan de overige Belgische en Europese linnenweverijen.

Meer daarover op pagina 30 van ons vlassdossier.

Moet er nog vlas zijn...?

Met een rijke traditie alleen hou je een sector niet in leven. Of anders gezegd: daarmee spin je vandaag geen garen.

Traditie heeft de vlassector in onze contreien in overvloed. Ze was vanaf het midden van de 19e eeuw in het zuiden van West-Vlaanderen de motor van de transitie van een landbouweconomie naar een wijdvertakt en robuust deel van het industrieel weefsel. Zoals sommige segmenten van de textielsector, producten op basis van lijnzaadolie en houtvezelproducten.

In het attractieve museum Texture in Kortrijk wordt de bezoeker ondergedompeld in de historie van deze fascinerende transformatie.

Maar de vlassector is meer dan een relict van een roemrijk verleden. Vlasbewerking is ook vandaag nog een solide en dynamische pijler van de veelzijdige West-Vlaamse economie. Vandaag is er in ons land nog een 50-tal vlasverwerkende ondernemingen actief, waarvan het gros opereert in West-Vlaanderen. Deze familiebedrijven transformeren, op basis van een unieke knowhow, de vlasplant tot bruikbare vezels, als grondstof voor een brede waaier van industriële producten. Daaronder ook steeds meer innovatieve toepassingen. Die zetten we in dit themanummer graag in de verf.

Met een uitvoerpercentage van ruim 90% (waarbij steeds meer vlasvezel wordt afgenomen in Azië) ontpoppen onze 'vlassers' zich tot heuse exportkampioenen. Na een lange periode van consolidatie en uitdunning van de rangen, hebben de vlasverwerkers de wind terug in de zeilen. De sector evolueerde van voorheen zeer arbeidsintensief, naar vandaag enorm kapitaal- en kennisgedreven: er wordt in recordtempo geïnvesteerd in automatisatie, nieuwe machines, precisielandbouw en ook in ruimtelijke uitbreiding van de vlasateliers. Dat is een van de markante bevindingen van ons vlassossier. Ook de vlasteelt zelf bloeit en groeit weer: het areaal is de jongste tien jaar substantieel toegenomen. Maar het overgrote deel daarvan verlegt zich steeds meer naar Noord-Frankrijk,

waar er uiteraard meer landbouwgrond ter beschikking is.

Vlas is vandaag meer sexy

Die revival heeft veel te maken met het toegenomen belang van ecologie, authenticiteit en duurzaamheid in de economie. Het telen van vlas vereist weinig irrigatie en bemesting. Alle onderdelen van de plant worden benut waardoor er geen afval is. Vlaslinnen geniet dan weer de reputatie van tegelijk stevig, zacht, licht en lang houdbaar te zijn. Ook het feit dat de meeste schakels binnen de hele keten van teelt en verwerking van de vlasvezel, in dezelfde Belgisch-Noord-Franse regio opereren, is een troef.

Dat lokale en duurzame verhaal kent echter een hiaat (tere plek): er wordt in ons land en ook elders in West-Europa, geen vlasgaren meer gesponnen. Dat betekent dat de zes linnenweverijen die in Vlaanderen nog actief zijn, zich noodgedwongen (via langeafstandstransport) moeten bevoorraden vanuit Polen, Indië of China. Dit met vlasgaren dat dan vaak is gesponnen op basis van Vlaams vezelvlas...

Verder is er nog de kwestie van de actuele opwarming van de aarde, die met zijn klimaatverstoringen een heuse bedreiging is voor onze regionale vlasteelt. De vlasplant gedijt hier immers omwille van ons gematigd klimaat en verdraagt geen grote hitte of overmatige regen.

De jonge vlassondernemers, die in dit themakatern prominent aan bod komen, hopen dan ook met aandring dat ons klimaat zich nog herstelt. Ze zijn dus de objectieve bondgenoten van de klimaatactivisten. Deze nieuwe generatie 'vlassers' engageert zich ook voor het verder optimaliseren van de productieprocessen. Dit in functie van de kwaliteit van het eindproduct, maar ook ten dienste van de werkomstandigheden van hun medewerkers.

Een mooie missie die alle krediet verdient.

Jan Bart Van In, hoofdredacteur

Wat is vezelvlas?

Vezelvlas (*Linum Usitatissimum*) is een oliehoudend akkergewas, een zogenaamde bastvezel-plant, met lijnvormige bladeren. De plant wordt omschreven als een 'nijverheidsgewas': zeer geschikt als grondstof voor industriële producten. Vezelvlas met zijn opvallende blauwe bloesem, wordt voornamelijk gebruikt voor de (bast)vezel. Het olievlas (dat weinig voorkomt in onze contreien) heeft een witte bloem.

Vezelvlas wordt gezaaid in de periode eind maart-begin april en kent een zeer korte teelt van 100 dagen. Dat impliceert meteen een groot teeltrisico.

Na ongeveer zes weken is de plant 10 tot 15 cm hoog om dan op twee weken een groeisprint te maken tot 70 tot 80 cm.

Eind mei en/of in juni, wanneer de vlasplant volop bloeit, zijn de velden sierlijk gekleurd door een glinsterende blauwe gloed.

Het kweken van vlas vereist een vruchtbare maar stikstofarme en vochthoudende grond met zeer beperkte bemesting. Dit in combinatie met een gematigd klimaat zonder pieken van koude of warmte. Dat verklaart waarom de regio Zeeland-België-Noord-Frankrijk de ideale pleisterplaats is voor dit edele gewas.

Vlas is een hernieuwbare, duurzame, volledig biologisch afbreekbare en recycleerbare plant. Ze heeft tijdens haar groei en uitwerking veel minder energie, water en meststoffen nodig dan andere vergelijkbare natuurlijke vezels. Vlas heeft zeer weinig nood aan irrigatie, slechts de helft van de waterhoeveelheid die nodig is om katoen volledig te laten groeien. De plant wordt integraal gebruikt voor zeer diverse doeleinden, waardoor ze geen afval genereert en dus uitermate geschikt is binnen een kringlooeconomie.

Een andere kwaliteit is dat vlas goed en (relatief) lang kan worden bewaard. Initieel werden vlasvezels vooral gebruikt als middel voor sommige basisbehoeften zoals beschermende kledij. Meer recent transformeerde het tot een modieus product. Vlas is dan ook vooral de

grondstof voor linnen, dat zacht en comfortabel aanvoelt, dat perfect kan worden geleverd en bijzonder duurzaam is in het gebruik.

Ondanks al deze excellente kenmerken is vlaslinnen vandaag goed voor amper 0,50% van de wereldwijde textielmarkt. Het edele linnen werd in het begin van de 20e eeuw immers verdrongen door goedkopere importgewassen zoals katoen en later ook door synthetische vezels.

De revival van het laatste decennium heeft alles te maken met de toegenomen vraag naar duurzame, authentieke, lokale en hoogwaardige producten.

JBVI

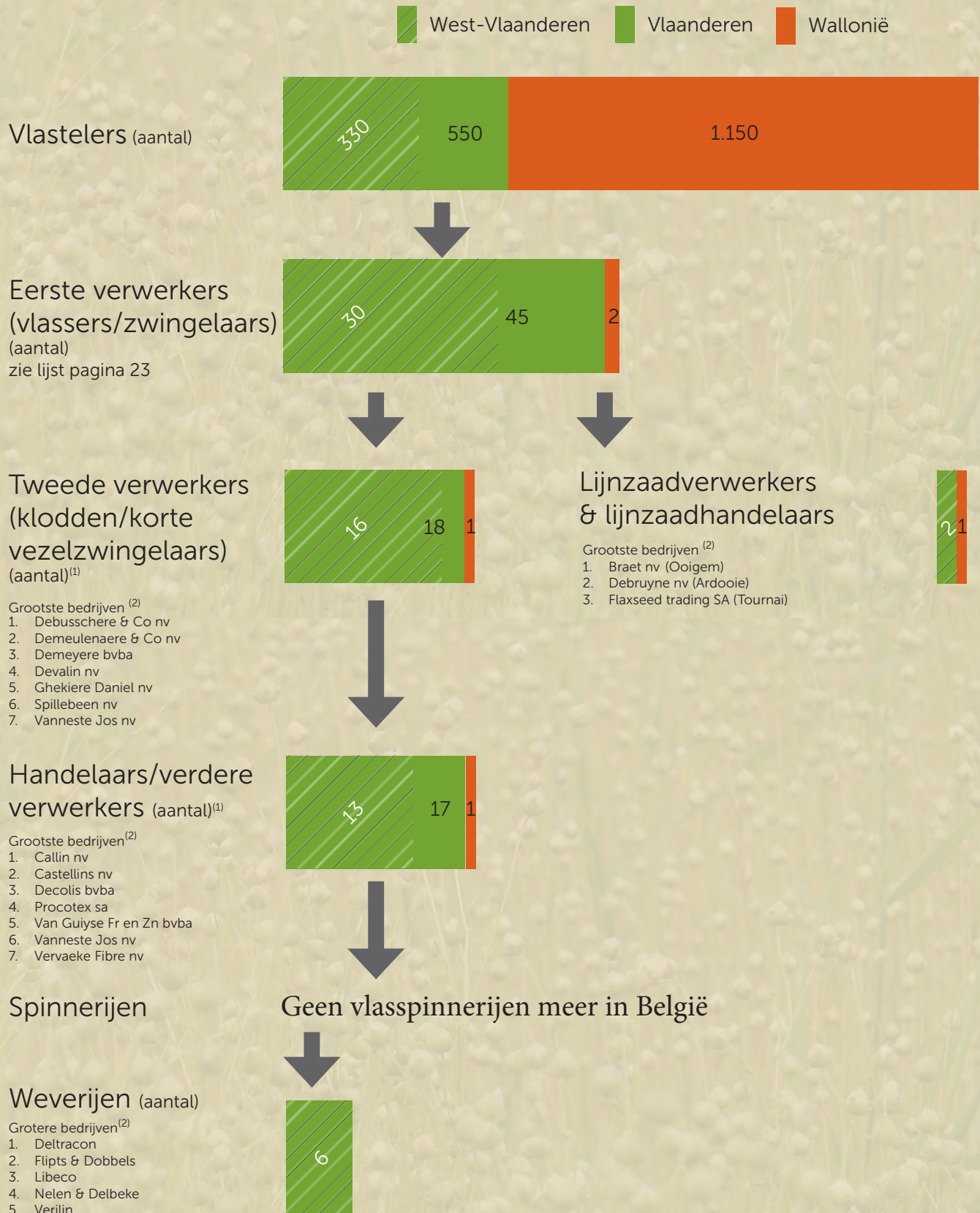
Bron: ABV vzw en diverse bronnen op internet

Economische cyclus van de vlasverwerking

(Situatie eind 2018) (Bron: ABV vzw)

⁽¹⁾ Deze lijst overlapt gedeeltelijk met de vorige groep.

⁽²⁾ Alfabetisch gerangschikt en dus niet in volgorde van de grootte.

Teelt verschoof grotendeels van België naar Noord-Frankrijk

Vlasprocessie in la douce France

Jan Bart Van In, hoofdredacteur

De vlasteelt in de regio België-Noord-Frankrijk zit al enkele jaren in de lift. Het landbouwareaal steeg aanzienlijk (+70%) in de jongste twintig jaar en dat geldt ook voor de opbrengsten in ton (+50%). Maar het is Noord-Frankrijk (+93%) dat zich profileert als het nieuwe wingewest van de vlascultuur. Die expansie wordt echter ook grotendeels aangestuurd door West-Vlaamse vlasverwerkers.

Ruim 80% van alle vlas in de wereld wordt uitgezaaid, geteeld en geoogst in de drie aaneensluitende Europese landen: België, Nederland (Zeeland) en (Noord-)Frankrijk. Vlas is dan ook de enige plantaardige textielvezel van Europese oorsprong.

De vlascultuur was tot in de jaren '60 van de vorige eeuw een dominante factor in de Vlaamse en vooral in de Zuid-West-Vlaamse landbouw. In 1952 bedroeg het vlaslandbouwareaal in heel België ruim 32.000 ha, waarvan het gros (12.100 ha of 40%) werd geteeld in de Noordzeeprovincie. Dat lezen we in de studie 'Vlas en Linnennijverheid in België', uitgegeven in 1953 door het toenmalige 'Verdedigingscomité der vlas en linnennijverheid'.

Op het einde van de vorige eeuw was die oppervlakte teruggevallen tot 13.000 ha

voor heel België en nog amper 2.600 ha in West-Vlaanderen (zie grafiek 1).

De jongste tien jaar kent de vlaskweek in ons land een remonte, waarbij we weer boven de 15.000 ha klimmen. De kustprovincie zelf kent eerder een stagnatie in haar vlaslandbouwooppervlakte.

Noord-Frankrijk als zwaartepunt

Meer spectaculair is de recente evolutie in Noord-Frankrijk (inclusief Normandië), waar het areaal tussen 2010 en 2018 is opgeklommen van 55.000 naar 106.000 ha. Dat is bijna een verdubbeling. Het gevolg is dat het aandeel van Frankrijk binnen de West-Europese vlascultuur tussen 2000 en 2018 is toegenomen van 75 tot 85%. Het marktaandeel van ons land valt (ondanks een groei in binnenlandse oppervlakte)

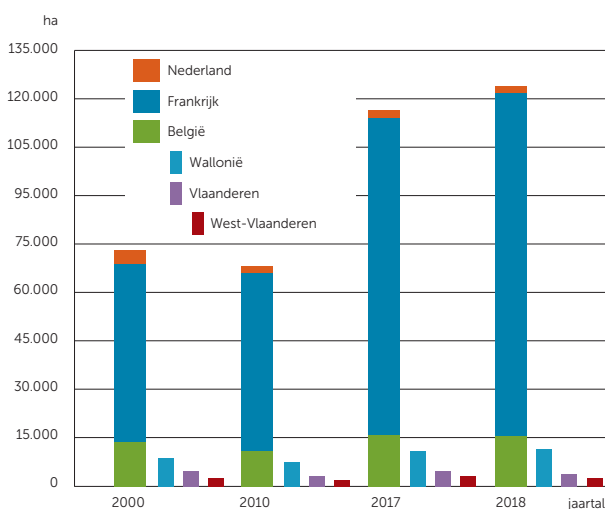
binnen dat geheel terug van 19% tot 13%. De vlasteelt in Nederland lijkt helemaal weg te deemsteren, met anno 2018 nog slechts 2.200 ha aan bezaaide en geoogste oppervlakte. Dat is een halvering sinds de eeuwwisseling.

Die krachtverhoudingen weerspiegelen zich ook in de cijfers van de geoogste jaaropbrengsten van de vlasteelt (zie grafiek 2).

Ook hier springt de forse toename (+52%) van het totale volume (in ton) in de hele Europese vlasregio in het oog: van 489.000 ton strovlas in 2000 tot 745.000 ton strovlas in 2018.

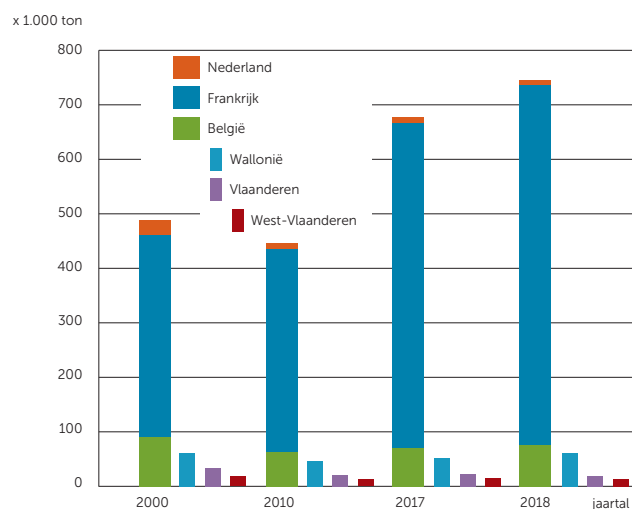
De renaissance van de vlascultuur in deze contreien is dus een feit. Dat is het gevolg van de stijgende vraag in de textielwereld naar meer authentieke (natuurlijke) en duurzame vezels.

Grafiek 1: evolutie landbouwareaal vlasteelt in ha - periode 2000-2018

Bron: Vlaamse overheid, departement Landbouw en Visserij

Grafiek 2: jaarvolume opbrengst vlasteelt in 1.000 ton - periode 2000-2018

Bron: Vlaamse overheid, departement Landbouw en Visserij

Maar evident ligt ook hier het zwaartepunt steeds meer bij de Franse landbouwvelden. Daar stijgt de opbrengst van de oogst van 372.000 ton strovlas naar 660.000 ton strovlas (+77%).

Ook Wallonië in de lift

Een andere vaststelling is dat het aandeel van Wallonië in het totale Belgische areaal al vele jaren significant groter is dan het Vlaamse aandeel. Dit overwicht neemt de jongste jaren nog toe: van 64,3% in 2000 tot 76% in 2018.

Wat is daar de verklaring voor?

Jan E. Sijnave, directeur Algemeen

Belgisch Vlasverbond vzw: "In Wallonië is meer landbouwgrond voorhanden en de vlassers diversifiëren dikwijls ook hun percelen om het teeltrisico te spreiden. Maar het zijn vooral Vlaamse vlassers die als eerste verwerkers het vlas in Wallonië aansturen en doen uitbreiden."

Wat ook opvalt in de cijfers is dat de vlasteelt qua landbouwareaal en ook qua jaaropbrengst per jaar nogal schommelt.

Jan Sijnave: "De weersomstandigheid en dus het klimaat bepaalt voor een

belangrijk deel mee de opbrengst. Vlas heeft een korte groeiperiode van ongeveer 100 dagen. Als er binnen dit tijdsbestek grote droogtes of te natte periodes zijn, dan kunnen deze moeilijk achteraf worden bijgestuurd of bijgesteld. Het teeltrisico is dus relatief groot. Vlas heeft nood aan een gematigd klimaat zonder extremen. Dit verklaart ook de schommelingen in het areaal: na een jaar van slechte oogst zal het areaal het daaropvolgende jaar dikwijls ietwat krimpen."

In Noord-Frankrijk (inclusief Normandië) is het vlasareaal op relatief korte tijd verdubbeld: van 55.000 ha in 2010 naar 106.000 in 2018. Hoe komt dat?

Jan Sijnave: "Er is in Noord-Frankrijk meer landbouwoppervlakte en er zijn overwegend grotere agrarische bedrijven. Dat maakt snellere investeringen mogelijk. De landbouwers daar hanteren ook een ander businessmodel: ze zijn verenigd in coöperatieven. Zo opereren ze samen op een veel grotere schaal dan de individueel optredende Belgische landbouwers."

Maar net als in Wallonië zijn het dikwijls opnieuw de (West-)Vlaamse vlassers die de teelten in Noord-Frankrijk redigeren en er de grootste afnemer van zijn. Zo zijn onder meer Galle uit Wielsbeke, Vansteenkiste bvba uit Moorseele, Vanilin nv uit Ingelmunster, Descamps uit Wervik, Brille nv uit Wevelgem en Verhalle nv uit Zulte als beheerders (rentmeesters) van teeltgebieden zeer bedrijvig in la douce France. De Noord-Franse vlassers bieden hen nog meer diversificatie van het teeltrisico.

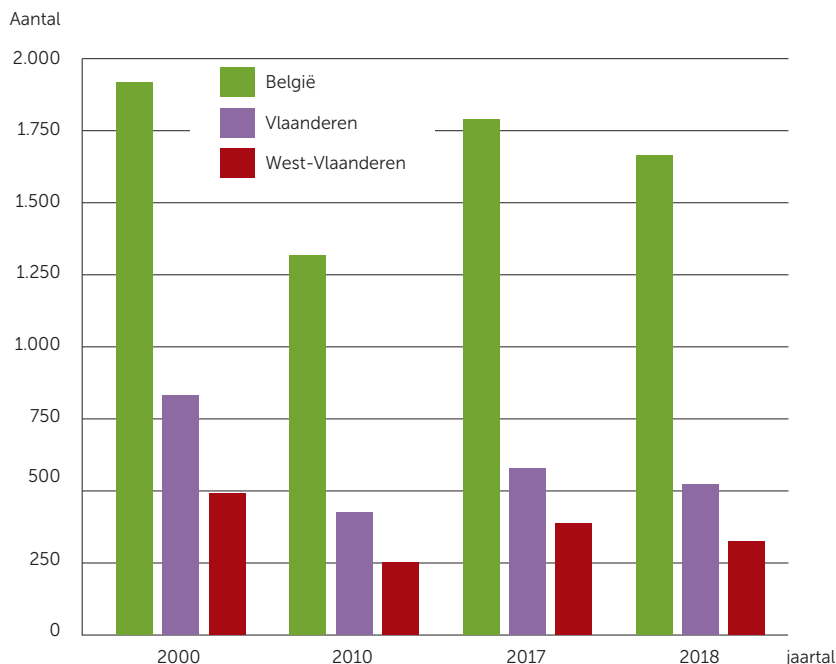
Beperkte rol voor vlasboeren

Grafiek 3 geeft een beeld van het aantal landbouwers dat betrokken is bij de binnenlandse vlasteelt. Gegevens over het aantal vlasboeren in Frankrijk en Nederland zijn niet beschikbaar bij het Vlaamse departement Landbouw en Visserij.

In ons land evolueerde het aantal betrokken landbouwers van ruim 1.900 tijdens de jongste eeuwwisseling naar een dieptepunt met slechts 1.300 vlasboeren (telers) in 2010. De laatste jaren is er een remonte naar circa 1.700 landbouwers. Ook hier zien we duidelijk dat het aandeel van Wallonië als teeltgebied toeneemt en dat van Vlaanderen krimpt. Nagenoeg geen enkele landbouwer focust enkel en alleen op vlasteelt. Deze cultuur is meestal een bijkomende activiteit naast de teelt van diverse andere gewassen.

Specifiek voor de vlassector is ook dat de betrokkenheid van de landbouwer bij het proces van de vlaskweek eerder gering is. Het zijn de 'vlassers' die als primaire verwerkers van het vlas de teelt aansturen, opvolgen en zelf ook instaan voor het oogsten en transporteren van het gewas. De landbouwer verhuurt dus in de meeste gevallen (via contractteelt) gewoon zijn grond aan de vlassers, die zelf het teeltrisico dragen.

Grafiek 3: evolutie aantal vlasboeren in België - periode 2000-2018

Bron: Vlaamse overheid, departement Landbouw en Visserij

Europees manna?

De comeback van de vlasteelt in onze contreien kwam op gang op het einde van de vorige eeuw. Ze werd mee aangewakkerd door Europees subsidiegeld. De stelling die soms wordt geopperd dat onze vlassector enkel kan overleven door dit Europese manna, wordt door de tenoren binnen de sector echter met klem tegengesproken. Naar verluidt zijn de subsidies (directe steun) de laatste vijf jaar, in het kader van het Europees Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB), zeer sterk gedaald. Wat nog overblijft is een beperkte steun in het kader van vergroeningsacties en dergelijke. Dat zijn inspanningen die de landbouwer moet leveren voor het toepassen van klimaat- en milieuvriendelijke maatregelen.

West-Vlaanderen blijft het mekka van de vlasverwerking

Investeringsgolf bij de Vlaamse vlassers

Jan Bart Van In, hoofdredacteur

West-Vlaanderen was 100 jaar geleden het kloppende hart van de Europese vlasverwerking en is dat vandaag nog steeds. Het aantal vlasbedrijven is uitgedund, maar de resterende actoren spelen een performante rol in een kapitaalsintensieve en kennisintensieve schaalvergroting. Ze versterken hun exportpositie en investeren aan een recordtempo in o.a. precisielandbouw.

De vlassers (eerste verwerkers) zijn de regisseurs, de motoren en de gangmakers van de hele vlassector. Ze sturen via teelt- en/of aankoopcontracten de teelt op de landbouwvelden aan en staan in voor het oogstproces via heel specifieke oogstmachines. Uniek hierbij is dat de gehele plant met wortel en al uit de grond wordt getrokken om een zo lang mogelijke vezel te behouden. De vlassers dirigeren, als primaire verwerkers, de transformatie van strovlas tot nuttige basisgrondstoffen voor de

down-stream industrie. Dat begint met het roten: het blootstellen van vlas aan dauw en hemelwater, zodat de bruikbare vezels vrijkomen. Via een machinaal proces van zwingelen en hekelen, scheiden de vlassers in hun eigen ateliers de bruikbare lange en korte vezels verder van de lemen en van het lijnzaad. De lange vezels leveren het fijnste linnengaren op. Dat vindt (via de tussenstap van de vlashandelaars, spinners en wevers) zijn weg in topkledij, meubelstoffen, huishoudtextiel en

ook in innovatieve toepassingen zoals composieten en kunststoffen. De korte vezels (klodden) dienen voor het spinnen van touw en grovere garens en zijn ook nuttig voor niet-textiel toepassingen: in de papierindustrie (zoals het Amerikaanse dollarpapier en sigarettenpapier), in isolatiematerialen en in autobekleding.

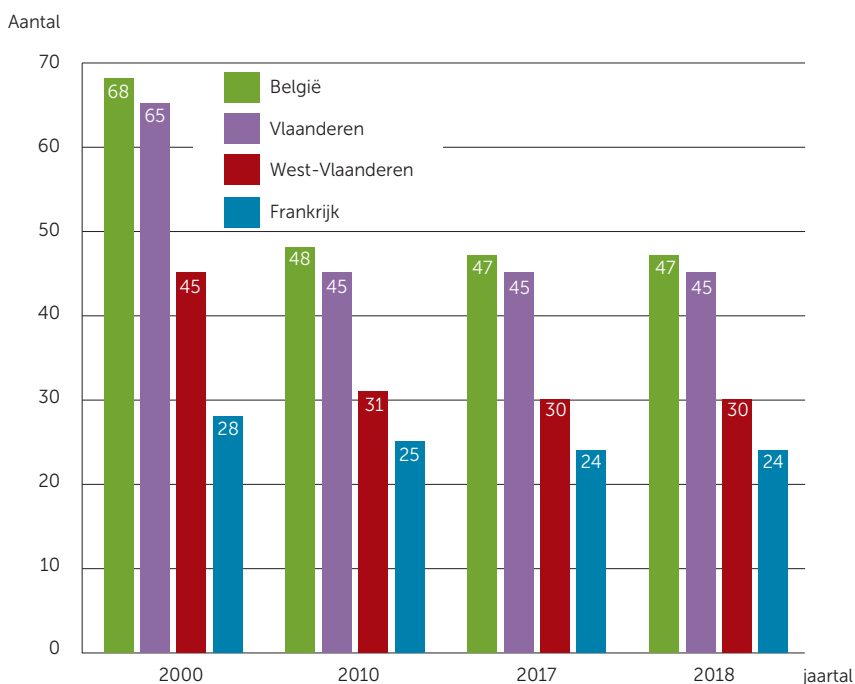
Circulaire economie

Het overtollige lijnzaad (vlaszaad) verkopen de vlassers aan lijnzaadpersers, die op hun beurt basisingrediënten leveren voor de creatie van olie, verf, zeep of diervoeding.

In het hele proces van de vlasverwerking wordt elk vlasbestanddeel gebruikt en is er dus géén echte afval van de vlasplant. Ook de vlaslemen, die in de kern van de vlasplant zitten, krijgen een tweede leven als bodembedekker in dierenstallen. Vlas is dus een excellent voorbeeld van een heuse circulaire economie.

Grafiek 1 toont de evolutie van de primaire vlasverwerkers in de jongste twintig jaar. Bij de eeuwwisseling (2000) waren er in de Belgisch-Franse vlasregio nog 96 vlassers actief, waarvan 65 in Vlaanderen. In 2010 was dat aantal teruggevallen tot 73 actoren, waarvan 45 Vlaamse vlassers. Sindsdien stabiliseert het aantal Belgisch-Franse vlasbedrijven rond de 70 en het aantal Vlaamse spelers rond de 45. Maar in diezelfde periode is het vlasareaal en het volume

Grafiek 1: evolutie aantal vlassers (primaire verwerkers) periode 2000-2018

Bron: Algemeen Belgisch Vlasverbond vzw

aan opbrengsten niet gedaald, maar integendeel fors gestegen (zie vorig artikel).

Conclusie: net zoals in andere sectoren is ook de vlasverwerking in de ban van een schaalvergroting; minder actoren realiseren meer volume. Ze moeten bij gevolg ook aan een hoger tempo investeren in hun infrastructuur, uitrusting en kennis.

Vlasepicentrum Zuid-West-Vlaanderen

Die trend tekent zich ook af bij de West-Vlaamse vlasondernemingen die in circa twintig jaar terugvielen van 45 tot vandaag 30 spelers.

De kustprovincie (meer specifiek de regio Zuid-West-Vlaanderen) blijft het Europese vlammecca met 43% (30 op 71) van het totale aantal vlassers. Bovendien zijn meerdere vlasbedrijven uit Henegouwen en Noord-Frankrijk ook in handen van uitgeweken West-Vlaamse

ondernemersfamilies.

De regio Kortrijk was een eeuw geleden het epicentrum van de Europese vlasverwerking en Zuid-West-Vlaanderen is ook vandaag nog het kloppende hart van deze niche-economie.

In **tabel 1** zoomen we in op de tien grootste spelers in de vlasverwerking in Vlaanderen, gerangschikt in alfabetische volgorde. Het Zuid-West-Vlaamse overwicht manifesteert zich (met zeven van de tien bedrijven) ook binnen de top van de sector. De meeste spelers bogen op een lange en rijke familietraditie. Zij geven hun specifieke vakkennis door van generatie op generatie. Het gros van de ondernemingen publiceert geen omzetcijfer, maar enkel hun brutomarge, die niet echt vergelijkbaar is met de factor omzet. De globale resultatencijfers waren in 2018 alvast een stuk lucratiever dan de twee voorafgaande boekjaren.

Investerings gaan crescendo

Het cijfer dat in onze tabel het meest in het oog springt, is dat van de gerealiseerde investeringen: bijna 20 miljoen euro in de jongste drie boekjaren. Voor alle 45 Vlaamse vlassers samen gaat het over circa 25 miljoen euro in de periode 2016-2018. Dat is een recordbedrag voor deze sector.

De cijfers die de beroepsorganisatie **Algemeen Belgisch Vlasverbond (ABV)** vzw in haar tweejaarlijkse sectoranalyse bundelt, bevestigen deze investeringskoorts: voor boekjaar 2017 alleen al gaat het over ruim 8 miljoen euro.

Die forse inspanningen gaan voor bijna de helft naar de aankoop van oogstmachines, ruim een vierde naar zwingelturbines en aanverwante logistieke uitrusting en voor nog eens een kwart naar extra gebouwen en loodsen. Er is dus ook een relevante ruimtelijke uitbreiding van de vlasfabriekjes.

De toegenomen investeringslast zet het kapitaalsintensieve karakter van de sector in de verf. Dit in tegenstelling tot de factor 'tewerkstelling', die eerder gering is. De tien grootste vlassers stelden in 2017 samen 77 bedienden en arbeiders in loondienst tewerk (in voltijdse equivalenten en als jaargemiddelde). Voor de hele binnenlandse sector gaat het (volgens de sectorbevraging van ABV uit 2017) in dat jaar over 66 zelfstandige bedrijfsleiders, 17 bedienden en 115 arbeiders. Dat brengt de totale binnenlandse tewerkstelling bij de vlassers (eerste verwerkers) op circa 200 personen.

Ter vergelijking: dat is een pak minder dan de rechtstreekse tewerkstelling van de West-Vlaamse bierbrouwers (= 380 mensen) en van de West-Vlaamse chocoladeverwerkers (610 jobs), twee sectoren die West-Vlaanderen Werkt in de jongste jaren onder de loop nam.

De Vlaamse vlassers en vlashandelaars manifesteren zich wel als een

Tabel 1: vlasverwerkers in Vlaanderen - top 10 ⁽¹⁾

Bron: jaarrekeningen Balanscentrale NBB

BEDRIJVEN (in alfabet. volgorde)	GEMEENTE	TEW 2017 of 2018 in VTE	Omzet of BM 2017 (€)	Invest 2016-2018
BRILLE ALBERT nv	WEVELGEM	14	21.162.224	1.717.373
DEBRUYNE nv	ARDOOIE	20	15.370.136	2.437.279
DECLERCK GEBRS. bvba	WIELSBEKE	5	431.971	888.580
DELINCO nv ⁽²⁾	OLSENE	7	2.206.000	3.786.161
DEWAELE bvba	DESSELGEM	2	402.980	1.310.121
GALLIN bvba	OESELGEM	2	829.803	2.001.878
PICAVET C. & Zn. bvba	OLSENE	3	786.882	2.249.444
VANACKER RUMBEKE bvba	RUMBEKE	6	523.274	1.782.756
VERHALLE VLASBEDRIJF nv	ZULTE	13	1.107.069	961.505
WAVALIN cvba	DEINZE	5	1.082.651	1.325.971
Totalen		77		18.461.068

⁽¹⁾ Ook de firma Descamps Tony uit Wervik situeert zich onder de 10 of 11 grootste vlassers, maar als eenmanszaak legt zij geen jaarrekeningen neer en komt dus niet in aanmerking voor onze tabel.

⁽²⁾ Slechts twee bedrijven publiceren hun omzetcijfer, de overige publiceren hun brutomarge (BM), dit zijn de inkomsten minus de kost van de grondstoffen, diensten en diverse goederen.

⁽³⁾ Delinco publiceerde cijfers van een verlengd boekjaar van 22 maanden, dat eindigde op 30/06/2018. Het vermelde cijfer van de brutomarge is een omrekening naar 12 maanden.

heuse exportkampioen. Ruim 90% van hun vlasproducten slijten zij op de wereldmarkt. In termen van exportwaarde per capita of qua exportvolume per capita spant de vlassector de kroon.

Tweede verwerkers en vlashandelaars

Naast de primaire verwerking van de vlasvezels door de vlassers, spelen stroomafwaarts ook de tweede verwerkers en de vlashandelaars een prominente rol in de sectorketen. Een 20-tal binnenlandse bedrijven (waarvan het gros opnieuw vanuit

West-Vlaanderen opereert) staat in voor de verwerking van de korte vlasvezels (de klodden) tot grondstoffen voor meestal niet-textiel gelinkte eindproducten. Die categorie van bedrijven overlapt soms deels met deze van de vlassers. Een andere functie vervullen de gespecialiseerde vlashandelaars (18 in ons land, waarvan 13 West-Vlaamse bedrijven) die via een uitgekend internationaal netwerk onze excellente vlasproducten de hele wereld uitsturen. Deze distributeurs combineren die hoedanigheid soms met deze van eerste of tweede verwerker. Een eminent voorbeeld hiervan is de

firma **Jos Vanneste nv** uit Harelbeke. De familieonderneming (derde generatie) verkort, verfijnt en zuivert de korte vlasvezels (ook wel 'cotoniseren' van vlas genoemd). Die kunnen dan ook in de grote katoenspinnerijen gesponnen worden. Die activiteit combineert Jos Vanneste nv met de handel in lange vlasvezels en vlagarens.

Met een omzet in 2018 van ruim 36 miljoen euro en de inzet van 34 medewerkers behoort Vanneste tot de grootste spelers in de vlassector in ons land.

Vervaeke Fibre is vermoedelijk het oudste vlasbedrijf van België

“Vlas is ecologie avant la lettre”

Bart Vancauwenberghe, freelancejournalist

Vlas kent een immense revival. Antoine Vervaeke is een van de mensen die dat het best kan inschatten. Al veertig jaar staat hij met beide voeten in deze boeiende wereld, als vierde generatie van het vermoedelijk oudste vlasbedrijf van België: Vervaeke Fibre uit Kuurne, gesticht in 1892. De 61-jarige ondernemer exporteert vooral vlasvezels voor verwerking in sigarettenspapier en in bankbriefjes.

Antoine Vervaeke en vlas, het is een harmonieus huwelijk waarin de passie nog altijd hartstochtelijk opblaait. “Mijn grootouders aan beide zijden legden zich destijds al toe op verwerking van de lange vlasvezels voor textieldoeleinden. Na de Tweede Wereldoorlog, toen duizenden bedrijven op de klippen liepen, zijn we ons gaan toelagen op toelevering van de korte vezel voor de gespecialiseerde papierindustrie. Die doelgroep is anno 2019 nog geen sikkepit veranderd.”

Gemechaniseerd proces

De zaakvoerder van het in **Kuurne** gevestigde bedrijf weet dat veel West-Vlaamse bedrijven die hun wortels hebben in de vlasindustrie, na de Koreaanse oorlog (tussen 1950 en 1953) zich op andere niches gingen toelagen. Vervaeke Fibre – nog altijd gelegen op dezelfde locatie in Kuurne – hield altijd trouw vast aan het vlas.

Antoine Vervaeke: “We hebben vijf medewerkers die, met de hulp van een sterk gemechaniseerd proces, vlas sorteren, reinigen en bewerken.

Vervolgens worden de bewerkte korte vezels verkocht aan fabrikanten van sigarettenspapier (die voor een stabiele 70% van de omzet zorgen) en wordt het zelfs verwerkt in Amerikaanse geldbriefjes.

Ik zie de toekomst van vlas zeer positief in. De vraag overtreft het aanbod en er zijn niet meteen signalen die wijzen op een verandering van die tendens.

De huidige opmars van het vlas heeft veel te maken met economische veranderingen in **China en India**, die

belangrijke afzetmarkten vormen. Nadat het vlas vroeger in Chinese en Indiase spinnerijen werd verwerkt tot onder meer garen, werd het opnieuw wereldwijd geëxporteerd en kwam

lang geen uitzondering meer. Door de Chinese planeconomie is het geen garantie dat die tendens zal blijven duren, maar ik zie die opwaartse beweging niet snel stoppen. De grootste

(foto HOL)

een groot deel in West-Europa terecht. De levensstandaard in China is door de planeconomie evenwel dermate gestegen, dat je veel meer mensen hebt die tot de middenklasse behoren en die zich kwaliteitsproducten kunnen en willen veroorloven. Veel afgewerkte vlasproducten blijven dus hangen in de inheemse markt daar, een tendens die we destijds niet hadden zien aankomen. Het heeft ertoe geleid dat er ongeziene prijzen voor vlas worden neergeteld: 4.000 euro voor een ton lange vezel is al

driver van het vlas blijft de textielindustrie: zeker in tropische gebieden zijn ze fan van linnen hemden omwille van de zelfreinigbaarheid en de frisheid van dragen. Dat product is er trouwens ook uitgegroeid tot een statussymbool.”

Weefsel van grootmeesters

De opmars van vlas doet Vervaeke oprecht plezier, niet alleen om economische redenen. “Het vlasverhaal is fantastisch omwille van de traditie die deze streek met het vlas heeft, omwille

van de authenticiteit, maar zeker ook omwille van het milieuvriendelijke verhaal. Vlas was bij wijze van spreken al ecologisch, duizend jaar avant la lettre. In de middeleeuwen schilderden de grootmeesters op een weefsel van lijnwaad (oude naam voor linnen), terwijl lijnzaad voor de binding van de verf zorgde. Je ziet dat nu nog aan de glans op die schilderijen.

Het is geweldig dat, zelfs in periodes van laagconjunctuur, de kennis over de lange verwerkingsketen van vlas hier intact is gebleven en dat het product nu in talrijke nieuwe toepassingen wordt ingezet." Begin jaren '90 sprong ook Vervaeke Fibre even op die innovatietrein, maar lang duurde dat niet. "We leverden vlasvezel die verwerkt werd in toepassingen voor automotive, maar die sector eiste bepaalde garanties over stabiele, op termijn dalende prijzen. Die waarborg konden we hen onmogelijk geven, omdat je de evolutie van de kostprijs zelfs niet op één jaar kan sturen." De stijgende prijzen voor vlas deden de financiële omzet van het bedrijf groeien, maar de afzet in volume bleef stabiel. "Ach, ik til niet zwaar aan omzetcijfers. Omzet streelt alleen je ijdelheid, het draait vooral om de winst."

Opvolging?

Toen de vlaswereld circa 25 jaar geleden door een diep dal trok, speelde Antoine Vervaeke in op andere opportuniteiten. Daardoor heeft hij nu ook in het buitenland twee ijzers in het vuur. "Met Simex & Co, gevestigd in Duinkerke, specialiseren we ons in handel in tweedehands staalplaten. Nog in Noord-Frankrijk heb ik met Eurostockage & Gestion in Bergues een onderneming die zich toelegt op logistieke diensten. Toch zal ik vlasverwerking en -trading nooit laten vallen. Mijn twintigjarige **zoon Louis** werkt nu ook bij Vervaeke Fibre, maar het is nog koffiedik kijken of hij als vijfde generatie ooit het roer wil overnemen. Ik lig er, eerlijk gezegd, nog niet wakker van."

Het vlasverhaal is fantastisch omwille van de traditie die deze streek met het vlas heeft, dat is zijn authenticiteit.

Antoine Vervaeke

Spinnerijen zijn missing link in het Vlaamse vlasverhaal

Jan Bart Van In, hoofdredacteur

Het duurzame imago en het regionaal verankerde circuit van de vlasverwerking kent een hiaat: sinds 2013 wordt er in ons land geen vlagaren meer gesponnen. Deze activiteit (een cruciale schakel in het hele proces) is verplaatst naar Oost-Europa en vooral naar China en Indië. Is het echt niet langer haalbaar/rendabel om in Vlaanderen nog vlagaren te spinnen?

Vezelgaren spinnen is het machinaal ineendraaien van losse vlasvezels tot draad, die zo bruikbaar wordt in het daaropvolgende weefproces. Het spinnen van vlasvezels is een vitale schakel in de hele keten van de verwerking van dit edele gewas.

Vlaanderen kende een lange traditie in het spinnen van vlas, met roemruchte namen zoals de spinnerij **Vandeputte & Röthlisberger** (failliet in 2000) en **Etablis Stanislas Cock nv** (in vereffening in 2013), beide uit Lokeren. **La Société La Lys** uit Gent (met ooit 3.000 werknemers in het begin van de 20e eeuw) sloot reeds in 1960 de deuren.

In Kortrijk was **Linière de Courtrai** decennialang een naam als een klok in de sector. De onderneming startte in 1864 onder impuls van de familie Goethals en was op haar hoogtepunt, in de jaren '50 van de vorige eeuw, werkgever voor ruim 100 medewerkers. In de jaren '80 van de vorige eeuw kwam het bedrijf in problemen en strandde in september 1992 in een falings. Het jaar daarvoor was er nog een 50-tal medewerkers aan de slag.

Vlasverwerker Jos Vanneste nv uit Harelbeke nam vervolgens de spinnerijactiviteit van Linière de Courtrai over om ze op veel kleinere schaal verder te zetten.

CEO Alex Vanneste: "Die activiteit spitste zich toe op gespecialiseerd maatwerk in zeer kleine series. Daar was een

15-tal medewerkers bij betrokken, maar we kenden nogal wat economische werkloosheid. In 2013 heb ik deze kleine afdeling gesloten. Door de hoge loonkosten kunnen we immers geen standaard vlagarens meer spinnen in onze contreien. De nicheproducten die we toen nog maakten, werden door het verdwijnen van veel van onze klanten in Europa ook niet meer naar waarde geschat.

We hebben dan ook beslist om vanaf 2013 volledig in te zetten op onze kernactiviteit: vlasvezelproductie en handel in grondstoffen. Zo kopen we onder meer vlagarens aan bij klanten in Azië aan wie we vlasvezel verhandelen. We sluiten op die manier de cirkel." **Waarom is het niet langer haalbaar om in ons land vlas te spinnen terwijl er anderzijds wel nog een katoenspinnerij (European Spinning Group) met succes actief is in Zuid-West-Vlaanderen?**

Alex Vanneste: "Vlas verspinnen is veel arbeidsintensiever dan katoen verspinnen, omdat het spinprocedé nat is en veel minder automatisatie toelaat. Tegelijk is ook het volume te klein. Daardoor kan je dat bij ons niet rendabel maken."

West-Vlaamse aanwezigheid in Polen

Bart Vandamme, co-CEO van vlasweverij Libeco-Lagae uit Meulebeke, de grootste Belgische klant van de vlasspinnerijen, beaamt: "We kunnen de spinnerijen inderdaad niet langer meenemen in het verhaal van de lokale vlasproductie

in Vlaanderen, want op vandaag zijn er geen meer in ons land. Het verspinnen van vlas is vooral een Chinese en Indische aangelegenheid geworden omwille van de loonkost. De resterende (Oost-)Europese vlasspinnerijen kan

men jammer genoeg nog op één hand tellen. Wij werken met al deze Europese vlasspinnerijen.”

Een West-Vlaamse speler die wel nog actief is in de niche van de vlasspinnerij, is de familie Lambrecht uit Sint-Eloois-Vijve. **Spinnerij Lambrecht Gebroeders** nv vervaardigde tot begin 1998 nog vlasgarens in haar West-Vlaamse atelier, maar later dat jaar werd de productie overgebracht naar het dochterbedrijf in **Oekonek in Polen**. Die staat onder leiding van **Albrecht Lambrecht**, terwijl zus Elisabeth Lambrecht vanuit Sint-Eloois-Vijve het commerciële luik behartigt. Maar ook die activiteit staat onder zware druk,

want de jongste jaarrekening van de Belgische vennootschap (afgesloten eind september 2018) ging diep in het rood.

Liflax nv, de holding van de familie Libeert, de ondernemers achter weverij Libeco-Lagae, engageert zich, sinds begin april 2019, via een financiële injectie, voor het bestendigen van de spinnerij van Lambrecht in Polen. Dit uiteraard in functie van de continuïteit van de levering van grondstoffen aan Libeco en aan de overige Belgische en Europese weverijen.

Bart Vandamme: “De meeste Europese spinnerijen hebben het moeilijk om het hoofd boven water te houden. Zij

kunnen immers de recente uitzonderlijke stijgingen van de grondstof niet volledig doorrekenen in de garenprijs, waardoor hun marges zwaar onder druk staan. Daarbij hebben de meeste spinnerijen hun (goedkopere) voorraad reeds opgebruikt zodat zij nu volledig afhankelijk zijn van de huidige, ongunstige marktprijs. Wij duimen voor een goede oogst dit jaar, zodat de prijs van het vlas terug naar een aanvaardbaar niveau daalt. Er zijn alvast meer hectaren uitgezaaid en de weersomstandigheden waren tot nu toe gunstig voor een goede oogst.”

(foto Libeco)

(West-)Vlaamse vlasweverijen in beeld

De gratie van het Belgian Linen

Jan Bart Van In, hoofdredacteur

De (West-)Vlaamse vlasweverijen genereren als producenten van het wereldvermaarde Belgian Linen, een belangrijke toegevoegde waarde en uitstraling voor/aan onze binnenlandse vlaseconomie. Zes betrokken productiebedrijven bieden met hoogwaardige textielproducten weerwerk op een zeer competitieve internationale markt. Hun tewerkstelling zit in de lift.

Weven is het vervlechten van horizontale en verticale groepen van draden (in dit geval vlagaren) tot textiel-eindproducten. Dat gebeurt via hoogtechnologische weefgetouwen, die meestal 'made in West-Vlaanderen' zijn (Picanol en Van de Wiele).

De vlasweverijen vormen de laatste en zeer belangrijke schakel in de hele economische keten van de vlasverwerking. Ze vervaardigen een eindproduct (= linnen) met een hoge toegevoegde waarde. Linnen is in zijn productieproces wat meer arbeidsintensief dan andere textielcreaties. De vlasvezel biedt het linnen een unieke combinatie van eigenschappen: duurzaamheid, comfort en een rijke kleurenabsorptie. Het is zeer absorberend, pluisvrij en niet-allergeen. Kledingstukken gemaakt van linnen worden ook gewaardeerd om hun koelte en frisheid bij warm weer.

90% van het op de wereldmarkt gefabriceerde linnen is bestemd voor de textielmarkt en de rest gaat naar technische toepassingen: isolatiedoeken, autobekleding, sportuitrusting e.a. Binnen de textieltoepassingen zijn de grootste segmenten: kleding (60%), huishoudlinnen (15%), meubelbekleding, tafellakens, bedlinnen, raamdecoratie en wandtextiel (15%).

In de spits

De Vlaamse weverijen zijn vooral actief in de niches van het hoogkwalitatieve huishoudlinnen en de decoratieve (al dan niet luxueuze) toepassingen van linnen. Kledij uit linnen wordt in ons land (vooralsnog) niet meer vervaardigd.

Terwijl nogal wat textielbedrijven in West-Vlaanderen van de kaart zijn geveegd of met hun productie uitweken naar de lageloonlanden, houden de vlasweverijen hier stand. Meer nog: de laatste jaren

groeien ze gracieus mee in de spits van de hele vlassector.

Dat kan omdat ze niet meedoen aan de race van de massaproductie, maar wel op kleine schaal focussen op hoogwaardige nicheproducten in kleinere series. Design en innovatie zijn daarbij belangrijke troeven. Ze zijn tegelijk ook zeer exportgericht met een brede geografische spreiding, wat bijdraagt tot het reduceren van het afzetrisico.

Tabel 1 brengt de zes (West-)Vlaamse linnenfabrikanten in kaart. Het betreft vijf West-Vlaamse actoren en één bedrijf (**Nelen & Delbeke nv**) uit het Oost-Vlaamse Kruisem (de recente fusie van Kruishoutem en Zingem). Zuid-West-Vlaanderen is dus niet enkel het epicentrum van de vlasverwerking maar ook van de linnenproductie. De tewerkstelling bij deze eveneens kapitaalsintensieve bedrijven zit

Tabel 1: vlasweverijen in Vlaanderen anno 2018 rangschikking op basis van tewerkstelling

Naam	Locatie	Oprichting	Omzet/BM 2017 ⁽¹⁾	TEW 2017	TEW 2015	Invest 2016-2017
1. Libeco-Lagae nv	Meulebeke	1864	42.218.545	188	177	3.843.392
2. Deltracon bvba	Ingelmunster	1990	1.093.154	18	17	160.483
3. Nelen & Delbeke nv	Kruisem	1923	1.175.907	14	14	250.523
4. Verilin nv	Heule	1956	440.118	8	7	196.752
5. Sofacover bvba	Desselgem	2000	195.426	5	4	183.346
6. Flipts & Dobbels nv	Roeselare	1910	172.173	3	2,5	41.988
TOTALEN				236	221,5	4.676.484

Bron: jaarrekeningen Balanscentrale, Nationale Bank van België
De meeste bedrijven hadden bij afsluiting van deze tekst nog geen jaarrekening 2018 neergelegd.

(1) Enkel Libeco publiceert omzetcijfers, de overige bedrijven publiceren hun brutomarge. Dit zijn de inkomsten minus de kost van de grondstoffen, diensten en diverse goederen.

de jongste jaren terug in de lift: ze ging tussen 2015 en 2017 van 221,5 medewerkers (in voltijdse equivalenten) naar 236 jobs (+7%).

Net als bij de vlassers boogt de meerderheid van deze ondernemingen op een lange traditie. Tot in de herfst van 2018 was er in Vlaanderen nog een zevende vlasweverij actief: **Van Maele Weavers nv** (voorheen O.J. Van Maele) uit Tielt ging in vereffening in 2015, kreeg toen een doorstart via een nieuwe structuur, maar strandde finaal in een faillissement in oktober 2018. Het familiebedrijf, met wortels in het jaar 1906, produceerde als jacquard-specialist decoratief linnen, exporteerde voor 95% en was met 30 medewerkers in 2015 nog de tweede grootste linnenweverij in ons land.

Het goede nieuws is dat collega **Deltracon bvba** uit Ingelmunster (de nummer 2 in onze tabel) in januari

2019 de meeste weefgetouwen, het handelsmerk en drie medewerkers van Van Maele overnam. Zaakvoerder **Rudy Delchambre** van Deltracon versterkt hiermee zijn positie in deze nichemarkt. Het innovatieve karakter van deze sector blijkt onder meer uit het recente traject van Verilin nv uit Heule, die als vinnige speler (geleid door twee zeer gedreven dames) drie opeenvolgende jaren een toponderscheiding behaalde in de prestigieuze Henri van de Velde awards.

Barack Obama slaapt heerlijk

Libeco-Lagae nv is met voorsprong de grootste speler in de sector van de Vlaamse linnenweverijen. De onderneming uit Meulebeke heeft meer medewerkers en realiseert wellicht ook meer omzet dan alle andere collega's samen. Deze marktleider tekent ook voor de grootste investeringsinspanning: 3,8 miljoen euro in de periode 2016-2018. Het bedrijf ontstond in zijn huidige

gedaante in 1997 uit de fusie van Libeco nv en Lagae Linnens nv, beide uit Meulebeke.

Libeco-Lagae is naar verluidt de grootste linnenproducent in Europa en zowel Barack Obama als Steven Spielberg slapen in lakens van deze West-Vlaamse topspeler. Zie ook de reportage op de pagina hierna.

De zes Vlaamse linnenproducenten spelen niet enkel soloslim. Ze bundelen qua internationale marketing hun krachten in **The Belgian Flax & Linen Association vzw**, die het exclusieve kwaliteitslabel '**Belgian Linen**' in het leven riep, beschermt en verder uitdraagt. Dit excellente promo-initiatief wordt ondersteund door sectorfederatie **Fedustria**.

www.belgianlinen.com

(foto Libeco)

Vlasweverij Libeco breidt verder aan een uniek verhaal

“Authenticiteit en ecologie boosten onze business”

Bart Vancauwenberghe, freelancejournalist

65 dansende weefgetouwen die met behulp van 195 voltijdse medewerkers dagelijks 15 kilometer hoogwaardig linnen produceren: welkom bij Libeco - Lagae nv. Het Meulebeekse familiebedrijf van de vijfde generatie vierde vorig jaar zijn 160ste verjaardag en was al die tijd loyaal aan het product vlas. Het bedrijf breidt dit jaar uit met een geautomatiseerd magazijn van 4.000 m².

Het hele proces, van het telen van vlas tot het weven van een hoogwaardig afgewerkt product, speelt voor weverijen zoals Libeco een cruciale rol.

Bart Vandamme, een van de twee CEO's: "Wij kopen het vlagaren in via spinnerijen – 85% van die leveranciers zijn Europees – en doen er twee dingen mee. Via **Libeco Fabrics** (goed voor 80% van de omzet) maken we er stoffen van voor fabrikanten van meubels, raamdecoratie, wandtextiel, schilderdoeken, doeken voor bedrukte stoffen en composietmaterialen, maar ook voor producenten van onder meer bed- en tafellinnen. Met **Libeco Home** maken we ook zelf afgewerkte producten zoals bed- en badgoed, plaids en tafellakens."

Bart Vandamme werd samen met **Didier Dejaegher** op 2 mei 2017 door Raymond Libeert (telg van de vijfde generatie) aangesteld om de continuïteit van het bedrijf te verzekeren. Geen van beiden is verwant met de aandeelhoudersfamilies Libeert of Lagae. Er zijn wel nog altijd familieleden in het bedrijf actief.

Natuurlijk karakter

Opvallend: terwijl heel wat spinnerijen en weverijen omwille van de hoge Belgische loonkosten hun productie destijds delocaliseerden, bleef Libeco altijd trouw aan de Meulebeekse roots én aan het vlas. "Het bedrijf heeft het moeilijk gehad toen synthetische vezels vanaf de jaren '60 hoogtij vierden. Ook

heel wat weverijen zijn toen op die kar gesprongen. De families Libeert en Lagae zijn altijd voor vlas blijven kiezen omwille van het natuurlijke karakter: het is een wat eigenzinnige vezel die onregelmatig en daardoor moeilijk te verwerken is, maar tegelijkertijd uniek is en een luxueus en tijdloos karakter uitstraalt door zijn eenvoud."

Dat Libeco al die tijd relevant is gebleven in de markt, dankt het aan de evolutie van het productengamma. "We zijn ons gaan specialiseren in de complexere weefsels, die we dankzij onze hoge efficiëntie en de historische knowhow in België konden blijven produceren. Op die manier konden we steeds meer toegevoegde waarde creëren. Net daarin schuilt ook het geheim van onze grotere omzet: we commercialiseerden anno 2018 niet meer meters dan in 2011 (3 miljoen), maar zagen ons zakencijfer wel stijgen van circa 33 naar 43 miljoen euro."

Revival

Het aantal voltijdse equivalenten bij Libeco steeg van 171 in 2011 naar 195 in 2018. Die stijging (+14%) is mee een gevolg van recente trends.

Bart Vandamme: "Het cyclische karakter is typerend voor de textielsector, maar we kunnen er niet omheen dat vlas en linnen sinds enkele jaren weer in de lift zitten. Dat komt door de duurzaamheidstendens: mensen zijn gevoeliger dan ooit voor de ecologische

identiteit van producten. Vlas scoort op dat vlak ijersterk omdat het noch

irrigatie, noch een hoge mate van pesticiden nodig heeft bij de teelt en alle onderdelen van de plant kunnen worden (her)gebruikt. Bovendien is het een natuurlijk afbreekbaar product dat zelf CO₂ opneemt. Bij Libeco wordt het sinds 2014 ook CO₂-neutraal geweven. In datzelfde jaar pionierden wij ook met onze collectie **100% biologisch linnen**. Rondleidingen leren ons dat ook jongeren wel pap lusten van dat interessante verhaal.

“Dankzij onze uitgebreide knowhow creëren we voor onze klanten meer dan ooit toegevoegde waarde en kunnen we

blijven investeren in de modernisering van ons productieproces.”

Nadat in de zomer van 2017 al twaalf gloednieuwe weefgetouwen van Picanol in gebruik werden genomen in de weefzaal, kocht het bedrijf recent een gesofisticeerde scheermolen aan, die erg nauwkeurig instelbaar is.

“Vanaf deze zomer nemen we ook, gefaseerd, een nieuw geautomatiseerd magazijn (4.000 m² groot, 13 m hoog) in gebruik, vooral voor opslag van garens en weefsels. Die inspanningen kaderen in de ambitie om voor onze klanten (95% export, in 65 landen)

hoogwaardige afgewerkte producten te blijven maken. Sowieso zullen we ook in de toekomst Meulebeke trouw blijven, want we kunnen nergens beter zitten: we zitten midden op de as tussen Caen en Amsterdam, die dankzij de bodemsamenstelling en de klimatologische omstandigheden de gedroomde biotoop blijft om vlas te telen en verwerken”, besluit Bart Vandamme.

www.libeco.com

“*Onze uitgebreide knowhow is een troef versus onze klanten.*
Bart Vandamme

(foto HOL)